

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Helmut Müller GmbH przeciwko Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Sprawa C-451/08) ⁽¹⁾

(Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Pojęcie — Sprzedaż przez podmiot publiczny terenu, na którym kupujący zamierza później wykonać roboty budowlane — Roboty budowlane zgodne z celami rozwoju urbanistycznego określonymi przez jednostkę samorządu terytorialnego)

(2010/C 134/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Helmut Müller GmbH

Strona pozwana: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

Przy udziale: Gut Spascher Sand Immobilien GmbH, miasta Wildeshausen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. b) i art. 1 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Pojęcia „zamówienia publiczne na roboty budowlane” i „koncesja na roboty budowlane” — Obowiązek zastosowania procedury udzielania zamówień publicznych do sprzedaży terenu przez osobę trzecią, gdy nabywca ma na tym terenie wykonać roboty budowlane zgodne z celami rozwoju urbanistycznego określonymi przez jednostkę samorządu terytorialnego, których projekt został przez tę jednostkę zaakceptowany przed zawarciem umowy sprzedaży

Sentencja

1) Pojęcie „zamówienia publiczne na roboty budowlane” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, nie wymaga, by roboty będące przed-

miotem zamówienia zostały wykonane materialnie lub fizycznie dla instytucji zamawiającej, jeżeli stanowią dla niej bezpośrednie przysporzenie w sensie gospodarczym. Dla spełnienia tej ostatniej przesłanki nie jest wystarczające wykonywanie przez instytucję zamawiającą kompetencji regulacyjnych w dziedzinie urbanizacji.

2) Pojęcie „zamówienia publiczne na roboty budowlane” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/18 wymaga, by wykonawca bezpośrednio lub pośrednio zobowiązał się do wykonania robót będących przedmiotem zamówienia oraz, by istniała możliwość dochodzenia wykonania tego zobowiązania na drodze sądowej na zasadach określonych w prawie krajowym.

3) „Wymogi określone przez instytucję zamawiającą” w rozumieniu trzeciego wariantu podanego w art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/18 nie mogą oznaczać, że organ publiczny jedynie bada pewne przedkładane mu projekty budowlane lub wydaje decyzje należące do zakresu jego kompetencji w dziedzinie regulacji urbanistycznej.

4) W okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, wykluczona jest koncesja na roboty budowlane w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy 2004/18.

5) W okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym przepisy dyrektywy 2004/18 nie znajdują zastosowania do sytuacji, w której organ publiczny sprzedaje teren pewnemu przedsiębiorstwu, podczas gdy inny organ publiczny zamierza udzielić zamówienia publicznego na roboty budowlane na tym terenie, chociaż formalnie nie zdecydował jeszcze o udzieleniu tego zamówienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Erotic Center BVBA przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-3/09) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 12 ust. 3 lit. a) — Załącznik H — Obniżona stawka podatku VAT — Pojęcie „wstęp do kina” — Indywidualna kabina do oglądania filmów na żądanie)

(2010/C 134/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Beroep te Gent